

Անկէջ հարիւր մեթրոյ հեռուն, Բլէօքէն ղուրս ելլելու ճամբուն վրայ, ուրիշ անձ մը կը սպասէր Լուառնի անցնելուն, Լուառն պարտէզին պատին տակէն անցաւ առանց վեր վերցնելու աչքերը: Փանի որ կը լըսուէր մարդուն կանոնաւոր քայլերուն ձայնը և փայտեայ անիւներուն ճոնչիւնը, նշգրտեմունքով պարսպաներու մէջ տեսնուող հակայ ստուերը անշարժ կեցաւ: Սակայն, երբ ճամբորդներու խումբը՝ որ հետանալով կը պզտիկնար և կիսով չափ կը ծածկուէր մայառներու ետեւ, աներևոյթ ըլլալու մօտ էր, Տ. Հուրդիէ, աչքին առջև բերելով զՏոնասին զլսէ հանող անծանօթները, պզտիկ կամ մեծ հեռաւոր

անձինք՝ որոնք պատճառ եղբւր էին Լուառնի թշուառութեան, ձեռքը վերցուց, իբր անիծելու, դէպ ի արևն՝ որ իր շուշաններուն ցած, սպիտակ տերևները կ'ոսկեզօծէր, ... սպա յիշելով նախընթաց երեկոյ ըսածները, ձեռքին շարժմունքն եղաւ օրհնութեան շարժմունք անոնց համար՝ որոնք կը հեռանային:

Մարդն ծառերուն ետեւ աներևոյթ եղբւր էր: Պայծառ առաւօտներու ցնծութիւնը կ'երգէր Բլէօք գիւղաքաղաքին վերելք: Պրէշայն աղքատ մ'ալ կը կորսնցնէր:

Հ. Ա. ԳՈՆՏԱՎԻՃԻԱՆ

Շարաշարիկ

ՀԱՅԿԵՐՈՅԹ ՄԸ ԳԵՐԱԳՈՅ՝ ԷՒՆ ՏՈՒՐԸ

ԶԱՏԱՍՈՒՄՆ ԿԵՊ

Այս վերնագրովս հետեւելը կ'առնունք Courrier des Balkans Սոֆիա հրատարակուած հին լրագրէ մը. կը ցաւի՜նք որ հրատարակիչը չըսեր որ ազգի պատկանիլը, Կարելի է ըսել կ'ուզէ թէ մարդկութեան բովանդակութեան պատկանելով, համազգային է:

«Սր մը գերագոյն էն ուզեց մեծ հացկերոյթ մը տալ իր կապոյտ պալատան մէջ:

Այս հանդիսիս աւելի փայլ մը տալու համար ընտրեց Զատկին օրը և ուզեց որ բոլոր հրաւիրեալք իրենց պնակներուն վրայ ունենան նաև մէյմէկ աղուոր Զատկական հաւկիթ, ի յիշատակ այս գեղեցիկ ընկերութեան:

Բոլոր Առաքինութիւնները հրաւիրուեցան, միայն Առաքինութիւնները, մարդ չիկար, ամէնքը տիկնայք էին¹:

Պզտիկ Առաքինութեան բազմութիւն մը եկաւ: Ասոնք աւելի գեղեցիկ և աւելի սիրելի էին քան զմեծերը:

Ամէնքը գոհ կ'երևէին, և բարեկամաբար ժամանակ կ'անցնէին, ինչպէս որ պատշաճ է ազգականաց և ծանօթից մէջ:

Բայց յանկարծ Գերագոյն էն անդրադարձաւ՝ որ ասոնց մէջ երկու գեղեցիկ տիկնայք իրարու անծանօթ կ'երևէին:

Տանուտէրը այս տիկնայց մէկը ձեռքէն բռնելով դէպ ի միւսը տարաւ:

— Բարեգործութիւն, ըսաւ, առաջինը ներկայացնելով:

— Երախտագիտութիւն, ըսաւ, երկրորդը ցունցնելով:

Մեծ եղաւ այս երկու Առաքինութեանց զարմանքը զիրար տեսնելով:

Քանի որ աշխարհօ կար, և շատ ատեն էր որ կար, այս երկու Առաքինութիւնները առաջին անգամն էր որ իրարու կը հանդիպէին²:

3200

1. Այն լիզուաց մէջ որ բառերը արական և իգական կը բաժնուին, Առաքինութիւնները իգական են, որով և կ'ունենան կերպարանքով կը նկարագրուին:

